

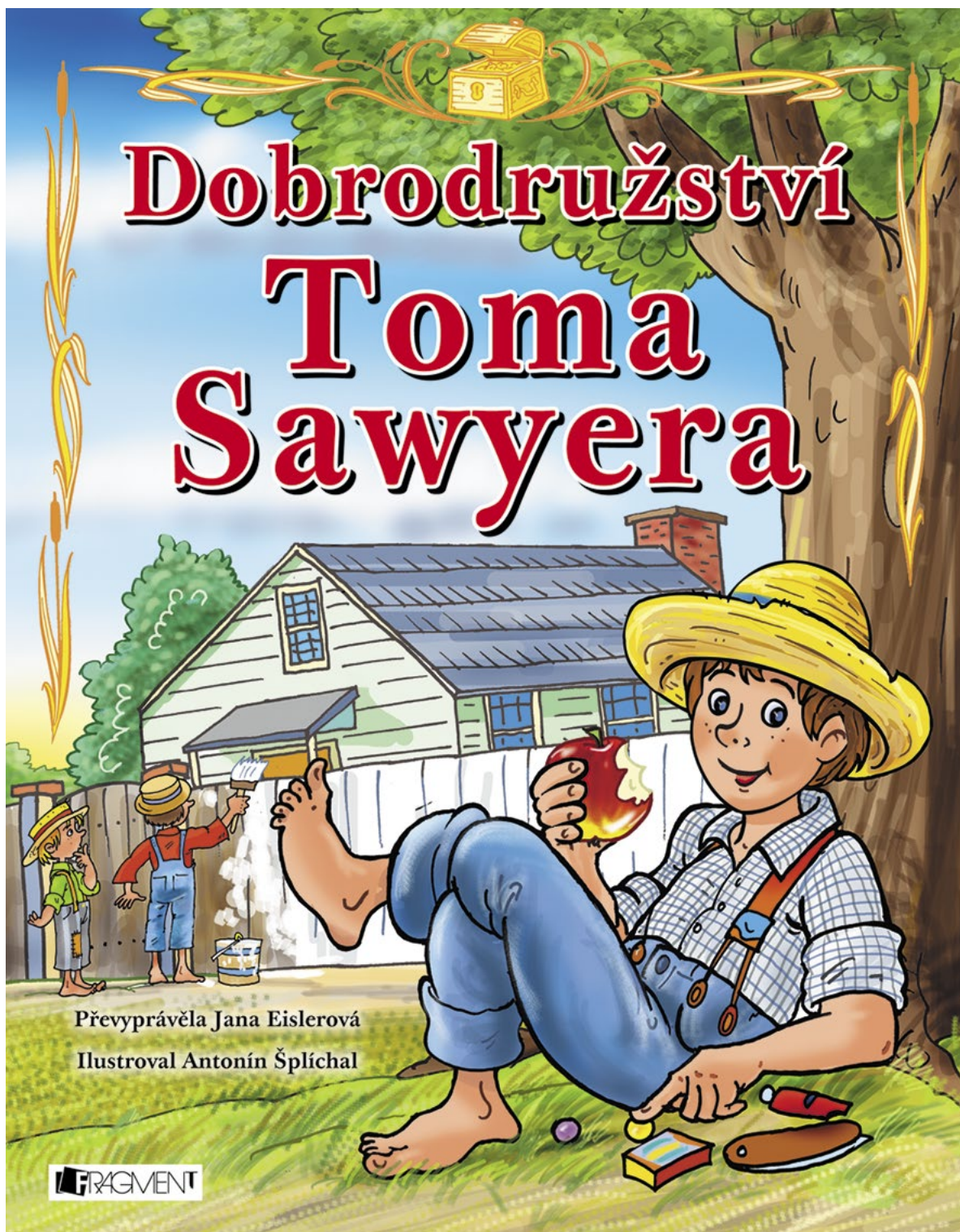

Dobrodružství Toma Sawyera

Převyprávěla Jana Eislerová

Ilustroval Antonín Šplíchal

 FRAGMENT

Dobrodružství Toma Sawyera

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

FRAGMENT

Mark Twain, převyprávěla Jana Eislerová
Dobrodružství Toma Sawyera – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2018

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

Dobrodružství Toma Sawyera

Mark Twain

Převyprávěla Jana Eislerová
Ilustroval Antonín Šplíchal

FRAGMENT

Tom a teta Polly

Tome, Tome, kde jsi, ty uličníku!“ volala teta Polly a bezradně pobíhala po celém domě. Dokonce popadla koště a šmátrala jím pod postelí. Podařilo se jí vyhnat jen kocoura, ale Tom jako by se propadl do země. Tetičce náhle blesklo hlavou: „Ve spíži!“ Otočila se tím směrem a jen tak tak se jí podařilo chytit prchajícího Toma za šos kabátu. „Cos dělal ve spíži?“ Byla to zbytečná otázka, protože Tomovy ruce i umazaná pusa prozrazovaly jeho vinu. „Zakázala jsem ti chodit do spíže a už vůbec není dovoleno mlsat marmeládu!“ zlobila se teta a sháněla se po rákosce. Tom využil tetiny nepozornosti, vyškulbl se a utekl do zahrady.

„Mám s tím chlapcem jen trápení,“ stěžovala si tetička sama pro sebe, „neustále vymýšlí nezbednosti a zaslouží si trest. Kam na ty své nápady chodí? Když ho musím trestat, bolí mě srdce,“ povzdechla si. „I když je to rošťák, je to přece syn mé nebohé sestry, která mě před smrtí prosila,

abych se postarala o její chlapce. Tomův bratr Sid je klidný a tichý hoch, ale Tom každý den od rána do večera myslí jen na darebnosti.“

Bylo poledne a Toma čekalo odpolední vyučování. „Zase nepůjde do školy, ale k řece, a za to si zaslouží tentokrát ten nejprísnější trest,“ slibovala v duchu teta Polly. Nemýlila se. Tom nešel do školy, ale šel se s kamarády koupat.

Tomovo rodné městečko leželo u Mississippi, největší a nejdelší řeky Spojených států. Tom a jeho kamarádi u řeky prožívali mnohá dobrodružství. Pozorovali velké kolesové parníky, které pluly po hladině z dalekého Pittsburgu až do New Orleansu a často zastavily i v místním v přístavišti. Některé vozily cestující, jiné dopravovaly náklady – balíky bavlny, uhlí, cukr a všelijaké jiné zboží. Když se Tom díval za odjíždějícím parníkem, sliboval si, že jednou navštíví všechna vzdálená velká města, kam parníky směřovaly a kde on nikdy nebyl.

„Zítra je sobota,“ oznámila Tomovi teta Polly, když poznala, že zase vynechal školu, „ostatní chlapci mají volno, ale tebe čeká celodenní práce.“ Tom vyslechl kázání, a když tetička odešla do kuchyně, tiše se vytratil na ulici. Jeden známý chlapec ovládal zvláštní způsob hvízdání a Tom cestou všelijak kroutil pusou a opíral jazyk o patro, až se mu konečně podařilo zapískat zvuky podobné ptačímu trylkování. Náhle se zarazil.

Proti němu kráčel cizí chlapec a Tom s úžasem pozoroval, že je oblečený a učený jako ve svátek. Měl pěkný kabát, dlouhé kalhoty a ve všední den měl dokonce i boty! Celou parádu korunovala pestrá vázanka pod bílým límcem. Přibližovali se k sobě. Tom neměl rád nastrojené panáky, ale zamrzelo ho, že se ve svém chudém oblečení nemůže neznámému rovnat. Rozhodl se pro boj.

Souboj a trest

Wkáže cizákovi, kdo tady vládne. „Že mě nepřepereš!“ křikl na neznámého. „Ty si troufáš,“ ušklíbl se neznámý. „Radši zmiz, nebo ti nařežu,“ vyhrožoval Tom. „To jsou řeči, jsi padavka a zbabělec,“ zněla výsměšná odpověď. To si Tom nemohl nechat líbit. Vrhhl se na nepřítele. V mžiku se oba váleli na cestě v prachu. Když se prach rozplynul, klečel Tom na svém soupeři a boxoval ho pěstmi. Chlapec se snažil osvobodit. „Pustím tě, až řekneš dost!“ rozhodl udýchaně Tom. „To se načekáš,“ pokusil se protivník o poslední odpor, ale pak se rozbřečel vzteky a našťavaně vykřikl: „Dost!“ Oba vstali a neznámý si oprašoval oděv. Dal se na ústup a sliboval Tomovi, jak si to s ním příště vyřídí.

Když Tom lezl oknem do svého pokojíku, byla už tma, ale teta Polly bděla. Jakmile uviděla jeho modřiny, šrámy a špinavé šaty, bylo jasné, že tentokrát Tom přísnému trestu neujde.

Ráno měl nachystaný kbelík s vápnem a štětku na dlouhé násadě. „Plot kolem zahrady potřebuje nový nátěr. Pracuj pečlivě, do večera musíš být hotov,“ nařídila přísně teta. Byl nádherný letní den. Tomovi připadalo, že se dřevěný plot táhne až na konec světa. S nechutí ponořil štětku do vápna a pustil se do práce.

